

ПЕРШИЙ ЕШЕЛОН КОЗАКІВ-УКРАЇНЦІВ.

14 травня с. р. в Києві, виражали першого ешелона числом 1198 козаків-українців на фронт. Перед виїздом військо, під національним жовто-блакитним прапором пройшло з військових казармів до площі Богдана Хмельницького на молебень. Тут чимало вже зібралось народу і духовенство з коругами. Незабаром прибули козаки і зараз же почався молебень.

Після молебня, де-хто з присутніх вітали козаків, і ешелон, під вигуки „Слава“—рівними рядами рушив до стації.

В дорозі ешалон слідував під доглядом сотенних комітетів обраних самими козаками. Начальника ешалона прапорщика Мельниченко і делегатів від комітету по організації українських маршевих команд. Треба зазначити, що в дорозі козаки-українці весь час поводитись як слід,—спокійно і що порядок був надзвичайно гарний.

На другий день, 15 травня ешелон прибув на стацію Ярмолинці; тут козаки спинились і обідали.

Після обіду о 5 год. вечора, перед тим, як ешелон мав од'їздити комендант стації звернувся до війська з промовою в якій зазначив, що за 2½ роки він зустрічає перший ешелон, який додержується дисципліни і порядку. При кінці промови комендант підкреслив:

— Ви поводитись так як подобає славному козацькому війську українському! Навіть лі одна ложка не зникла що було видано для обіду. Слава Українському козацькому війську!

— Слава, слава!—Залунало серед козацтва. Ешелон рушив.

На третій день, 16 травня вранці ешелон прибув до Кам'янця-Подільського. Тут призналась стоянка і обід.

Після обіду ешелону було наказано перейти почувати в казарми. Козаки постройилися шпалерами і перед тим як мализ рушати, комендант стації щиро вітав козацтво—перше під національним прапором. Потім ешелон рушив до міста. По дорозі, коли військо проходило біля будинку фронтового Військового з'їзду, на зустріч вийшли делегати-українці і гучним „Слава“—вітали наших вояків.

Військо наближалося до казармів. Тут вже очікувало духовенство і мійські жителі. Як тільки ешалон прибув зараз же було одслужено молебень. Після молебня, представники від м. Кам'янця-Подільського вітали козаків, а потім, делегати від козацтва вітали делегатів фронтового військового з'їзду і представників міста.

— Слава, слава українському першому козацькому ешалону!—Уп'ять ав-круги залунало.

Вечорію. Люде почали розходитись. Потомлені козаки почали лаштуватись одпочити.

— На молитву!—Почувся заклик серед козацтва. І через годину після молитви, козацтво спокійно одпочивало.

Наступило 17 травня. Начальником ешелону прапорщиком Мельниченко було одержано наказ прибути з військом до штабу фронту. Ранком о 10 годині козаки,

під жовто-блакитним прапором, рівними рядами уже стояли перед будинком штабу. Згодом вийшов Головнокомандуючий генерал Брусилов на чолі всього штабу.

— Струнко!—Зкомандував Начальник ешелону прапорщик Мельниченко. І зробивши кілька кроків наперед, рапортував генералу Брусилову; потім, делегат Левицький вітав Головнокомандуючого від козаків-українців. Генерал Брусилов стиснув руку делегату Левицькому і поцілував його за щире вітання, а далі взяв у промовця жовто-блакитний прапор звернувся з промовою до козаків. В своїй промові генерал Брусилов зазначив, яку велику надію він покладає на українське козацьке військо в продовженню війни і оборони Країни від нападу лютого ворога. Кінчаючи промову, генерал Брусилов, показуючи на жовто-блакитний прапор додав:

— „Подъ этимъ прапоромъ я вижу достойное козацкое войско украинцевъ, которое, надѣюсь, поможетъ мнѣ въ трудный часъ борьбы за благо всего народа. Слава украинскому козацкому войску!“.

— Слава!—Загуло в народі і серед війська. Після овацій, дружина генерала Брусилова теж вітала козаків і привітавши, подарувала нашим воякам 25000 цигарок.

О першій годині дня відбувся обід.

18 травня ранком козаки готовилися в похід. Весь ешелон прибув на площу де було одслужено молебень. Закінчивши молебень, ешалон, при двох оркестрах військової музики, стрункими рядами, під вигуки „Слава“ рушив до стації. Коли ешелон наближався до стації, на зустріч вийшов третій оркестр військової музики під національним прапором, на чолі чотирох офіцерів і мійських жителів.

— Слава, слава! Слава українському козацькому війську!—Залунало над містом. І в мелодійних згуках трьох оркестрів музики та народнього лікування, ще довго, довго сплетався крашій вінець дійсної слави відродженого під національним жовто-блакитним прапором—українського козацтва.

Вечором о 9 годині ешелон рушив далі. Гарний настрій, сміх та жарти, весь час непокидали наших вояків, аж поки не послули.

19 травня потяг з ешелonom козаків прибув на стацію Гусятин. На стації, о 2 годині дня відбувся обід і козаки уп'ять готовилися до походу, але недалеко вже оставалося ім їхати. Перед тим як робить посадку, комендант стації звернувся до козаків з промовою в якій яскраво зазначив, що за довгий час війни він зустрічає перший ешелон що додержується дисципліни і порядку. Комендант щиро вітав козацтво і тут же передав делегатам свідectво, в якому *підтверджується надзвичайно гарне поводження українців-козаків*. Цей факт посвідчує, наскільки оцінюють наші вояки відродження славного козацтва на Україні.

Після довгих овацій, потяг, з ешелonom козаків рушив до слідуєчої стації Я., яка була останньою перед висадкою. Коли ешелон прибув до міста, на стації наших вояків вже зустрічали делегати від N-го полку з оркестром музики. Після висадки, ешелон, стрункими рядами, під жовто-блакитним прапором, з гучним „Слава“ і оркестром музики направився до своєї часті, до якої козаків було призначено.

Ів. Горемика-Крупчинський.